

تأثیر کارگاه کارآفرینی ورزشی بر مطلوبیت درک شده، امکان‌سنجی درک شده و قصد کارآفرینانه

عظیم صلاحی کجور^۱، هدایت کیا لاشکی^۲، سعیده موسوی^۳

۱. استادیار، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، موسسه آموزش عالی غیر انتفاعی - غیر دولتی مارلیک، نوشهر، ایران.
۲. مدرس، گروه مدیریت، موسسه آموزش عالی غیر انتفاعی - غیر دولتی مارلیک، نوشهر، ایران.
۳. مدرس، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، موسسه آموزش عالی غیر انتفاعی - غیر دولتی مارلیک، نوشهر، ایران.

چکیده

اطلاعات مقاله

آموزش کارآفرینی در زمینه ورزش برای دانشجویان تربیت بدنی و علوم ورزشی، افزایش قابلیت استخدام و توانایی آن‌ها برای انطباق موفقیت‌آمیز با محیط کسب‌وکار، از اهمیت حیاتی برخوردار است. به همین دلیل، هدف این مقاله تجزیه و تحلیل تأثیر کارگاه آموزشی کارآفرینی ورزشی بر مطلوبیت درک شده، امکان‌سنجی درک شده و مقاصد کارآفرینی و روابط بین آنها است. این پژوهش از نوع میدانی بوده و روش آن نیز از نوع توصیفی است که از طرح نیمه آزمایشی پیش‌آزمون - پس‌آزمون استفاده شد. جامعه آماری را ۱۰۸ نفر از دانشجویان تربیت بدنی موسسه آموزش عالی و غیر انتفاعی مارلیک نوشهر که در کارگاه کارآفرینی ورزشی ثبت نام کرده بودند تشکیل دادند و نمونه آماری نیز به صورت کل شمار انتخاب گردید. ابزار ارزیابی پرسشنامه معتبر مدل کارآفرینی شاپرو و سوکل (۱۹۸۲) بود که شرکت کنندگان قبل و بعد از جلسات آموزشی تکمیل کردند. روایی محتوایی پرسشنامه توسط ۵ تن از اساتید مدیریت ورزشی مورد تأیید قرار گرفت و پایایی آن نیز با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۶۳ بدست آمد، که نشان از معتبر بودن پایایی ابزار اندازه‌گیری دارد. داده‌ها با استفاده از آزمون‌های ویلکاکسون و ضریب همبستگی اسپیرمن به کمک نرم افزار SPSS تحلیل شد. یافته‌ها نشان داد که شرکت در کارگاه به طور قابل توجهی قصد کارآفرینی شرکت کنندگان و همچنین امکان‌سنجی درک شده و مطلوبیت درک شده آن‌ها را افزایش داد. علاوه بر این، مطلوبیت درک شده و امکان‌سنجی درک شده، هم در لحظات قبل و هم بعد از کارگاه، پیش‌بینی‌کننده‌های معناداری برای مقاصد کارآفرینی بودند. نتایج نشان داد؛ مطلوبیت درک شده و امکان‌سنجی درک شده، دو عنصر به هم پیوسته کارآفرینی ورزشی موفق هستند، لذا می‌توان با برگزاری کارگاه‌های آموزشی در راستای ارتقای سطح آگاهی افراد در خصوص این دو عنصر جهت شروع یک سرمایه‌گذاری تجاری در زمینه ورزش اقدام نمود.

دریافت مقاله: ۱۴۰۱/۱۱/۱۹

پذیرش مقاله: ۱۴۰۲/۰۱/۲۹

کلیدواژگان:

مقاصد کارآفرینی
تعلیم و تربیت
مطلوبیت درک شده
امکان‌سنجی
دانشگاه

نویسنده مسئول: عظیم صلاحی کجور

پست الکترونیکی:

azim.salahi@yahoo.com

The effect of sports entrepreneurship workshop on perceived desirability, perceived feasibility and entrepreneurial intention

Azim Salahi Kojour¹, Hedayat Kia Lashaki², Saeedeh Mousavi³

1. Assistant Professor, Department of Physical Education and Sports Sciences, Non-Profit-Non-Governmental Higher Education Institute, Marlik Nowshahr, Nowshahr, Iran.
2. Lecturer, Department of management Non-Profit-Non-Governmental Higher Education Institute, Marlik Nowshahr, Nowshahr, Iran.
3. Lecturer, Department of Physical Education and Sports Sciences, Non-Profit-Non-Governmental Higher Education Institute, Marlik Nowshahr, Nowshahr, Iran

Abstract

Sports entrepreneurship education for physical education and sports science students is of critical importance, increasing their employability and their ability to successfully adapt to the business environment. For this reason, the purpose of this article is to analyze the impact of the sports entrepreneurship training workshop on perceived desirability, perceived feasibility, and entrepreneurial intentions and the relationships between them. This research is a field type and its method is a descriptive type that used a pre-test-post-test semi-experimental design. The statistical population consisted of 108 physical education students of Marlik Nowshahr non-profit higher education institute who were enrolled in the sports entrepreneurship workshop and the statistical sample was selected as a total number. The evaluation tool was Shapiro and Sokel's (1982) valid entrepreneurship model questionnaire, which the participants completed before and after the training sessions. The content validity of the questionnaire was confirmed by 5 sports management professors and its reliability was obtained using Cronbach's alpha coefficient of 0.863, which shows the reliability of the measurement tool. Data were analyzed using Wilcoxon tests and Spearman's correlation coefficient using SPSS software. The findings showed that participation in the workshop significantly increased the entrepreneurial intention of the participants as well as their perceived feasibility and perceived desirability. Furthermore, perceived usefulness and perceived feasibility were significant predictors of entrepreneurial intentions both in the moments before and after the workshop. The results showed; Perceived desirability and perceived feasibility are two interconnected elements of successful sports entrepreneurship, so it is possible to start a commercial investment in the field of sports by holding educational workshops in order to raise people's awareness of these two elements.

Keyword: Entrepreneurship purposes, education, perceived utility, feasibility, university

مقدمه

هم ورزش و هم صنعتی که آن را احاطه کرده است، یکی از جهانی ترین کسب و کارها در جهان را تشکیل می دهند و مسئول به کارگیری تعداد زیادی از افراد به طور مستقیم و غیر مستقیم هستند که ارزش اجتماعی و ثروت شخصی را فراهم می کنند (هژبر و همکاران، ۱۴۰۱: ۹۹). کارآفرینی ورزشی را می توان به عنوان مجموعه ای از ارزش ها درک کرد که بر تمایل به ایجاد یا توسعه فعالیت های نوآورانه در سازمان ها تأثیر می گذارند. کارآفرینی نه تنها به معنای ایجاد نوآوری است بلکه به معنای مداخله در فرآیندهای سازمان های موجود است (راتن و تاجدینی^۱، ۲۰۱۹: ۵). بنابراین، نوآوری، ریسک پذیری و رفتارهای مربوط به فعالیت در زمینه ورزشی، رفتارهای مربوط به کشف و بهره برداری از بازارهای جدید، تکنولوژی ها، فرصت های محصول و سرمایه انسانی تحت تأثیر قرار می گیرند (گنزالس سرانو و همکاران^۲، ۲۰۱۴: ۵۹).

راتن و فریرا^۳ (۲۰۱۷) اشاره می کنند که در سال های اخیر صنعت ورزش به صورت چشمگیری رشد کرده و تا حد زیادی متنوع شده است و ۸۶٪ از تمام شرکت های اختصاص یافته به ورزش در کشور اسپانیا از کارآفرینان تشکیل شده است. این واقعیت نیاز به بررسی چگونگی تشویق ساختار ورزشی کارآفرینی را نشان می دهد. نویسندگان مختلف متغیرهایی را مشخص کرده اند که می توانند بر قصد کارآفرینی بیشتر تأثیر بگذارند. در میان آن ها، کروگر و برزیل^۴ (۱۹۹۴) بیان کردند که مدل رویداد کارآفرینی (شاپرو و سوکل^۵، ۱۹۸۲) می تواند به درک نیت کارآفرینی مردم کمک کند. همچنین این مدل می تواند برای گنجاندن سیاست هایی که کارآفرینی را بهبود می بخشد حائز اهمیت باشد (راتن و میراگایا^۶، ۲۰۲۰)، و نیز برای ترویج قابلیت های کارآفرینی افراد موثر واقع شود (گنزالس سرانو و همکاران، ۲۰۱۷: ۱۱۶۵).

راتن^۷ (۲۰۱۸) بر نیاز به کارهای تجربی یا شبه تجربی تأکید کرد که ارزش را بر رابطه بین برنامه های آموزش کارآفرینی و افزایش قصد کارآفرینی قرار می دهد. به همین دلیل، هدف این مقاله تجزیه و تحلیل تأثیر کارگاه آموزشی بر کارآفرینی ورزشی بر مطلوبیت درک شده، امکان سنجی درک شده و مقاصد کارآفرینی و همچنین روابط بین آن ها است. اهمیت این کار در اهمیت برنامه های آموزشی در کارآفرینی ورزشی نهفته است که می تواند نیاز به مدیریت محلی و دانشگاه ها برای تشویق آن ها را نشان دهد. در واقع، شکافی در ادبیات وجود دارد که تجزیه و تحلیل می کند که آیا برنامه های آموزش کارآفرینی بر رفتار افرادی که آن ها را دریافت می کنند تأثیر می گذارد؟ انجام این تحقیق می تواند، به شناسایی مفید بودن یا نبودن کارگاه های کارآفرینی ورزشی برای دانشجویان تربیت بدنی کمک کند. همچنین می تواند بینشی در مورد اثربخشی این کارگاه ها و هرگونه مزیت بالقوه ای که ممکن است از اجرای آن ها به دست آید، ارائه دهد. نتایج این تحقیق می تواند به شناسایی اینکه چگونه کارگاه بر درک آنها از مفهوم کارآفرینی و تمایل آنها برای پیگیری آن تأثیر گذاشته

¹ Ratten & Tajeddini

² González Serrano et al

³ Ratten & Ferreira

⁴ Krueger & Brazeal

⁵ Shapero & Sokol

⁶ Ratten & Miragaia

⁷ Ratten

است، کمک کند. به علاوه، می‌تواند به تعیین اینکه آیا کارگاه منجر به انگیزه بیشتری برای تبدیل شدن به یک کارآفرین و سطح بیشتری از اشتیاق برای موضوع شده است یا خیر، کمک کند. در نهایت، این تحقیق می‌تواند بینشی در مورد اثربخشی کارگاه و هرگونه مزایای بالقوه‌ای که ممکن است از انجام آن به دست آید، ارائه دهد. که می‌تواند به تصمیم‌گیری در مورد اینکه آیا این نوع کارگاه باید در برنامه‌های درسی تربیت بدنی گنجانده شود یا خیر کمک کند. علاوه بر این، با درک نتایج کارگاه، مربیان و اساتید می‌توانند محتوا و سبک‌های تدریس را بیشتر متناسب با نیازهای دانشجویان تنظیم کنند.

چارچوب نظری

مدل رویداد کارآفرینی

از نظریه‌های مربوط به کارآفرینی، یکی از رویکردهای اصلی در رابطه با مقاصد کارآفرینی، رویکرد شناختی است (گنزالس سرانو، ۲۰۱۹). همانطور که فوربس^۱ (۱۹۹۹) مطرح می‌کند، این رویکرد می‌تواند به شناسایی فرایندهایی کمک کند که تصمیم‌گیری برای ایجاد یک شرکت را آغاز می‌کنند. در این رویکرد، مدل رویداد کارآفرینی (شاپرو و سوکول، ۱۹۸۲) را می‌توان در تشخیص ابتکار کارآفرینی در نظر گرفت. با توجه به نظر کروگر و برزیل (۱۹۹۴)، این مدل می‌تواند به عنوان مبنایی برای تولید مقاصد کارآفرینی در نتیجه مطلوبیت و امکان‌سنجی درک شده نسبت به عمل کارآفرینی مورد استفاده قرار گیرد. علاوه بر این، نویسندگان مختلف استفاده از مدل شاپرو و سوکول (۱۹۸۲) را به منظور پیش‌بینی شاخص‌های قوی‌تر توصیه می‌کنند (پویانا و همکاران^۲، ۲۰۱۹).

مدل رویداد کارآفرینی (شاپرو و سوکول، ۱۹۸۲) بیان می‌کند که تصمیم برای شروع یک فعالیت کارآفرینی نیاز به یک باور از پیش موجود دارد که این فعالیت همراه با گرایش شخصی برای عمل بر روی فرصت‌ها و برخی از انواع عامل غالب، مطلوب و قابل دوام است، این مدل نشان می‌دهد که انتخاب شخصی برای شروع یک شرکت به مطلوبیت درک شده، امکان‌سنجی درک شده و تمایل به عمل بستگی دارد (گنزالس سرانو، ۲۰۱۹). درک مطلوبیت، جذابیت شخصی شروع یک کسب‌وکار است، درک امکان‌سنجی درجه‌ای است که فرد شخصا احساس می‌کند قادر به شروع آن است، و تمایل به عمل، تمایل شخصی برای عمل براساس تصمیمات فرد است، بنابراین جنبه‌های ارادی نیت را منعکس می‌کند (فخری و همکاران، ۱۴۰۱: ۲۳).

مدل رویداد کارآفرینی (شاپرو و سوکول، ۱۹۸۲) در مرحله نخست مجموعه‌ای از رویدادها (مثبت یا منفی) را ارائه می‌دهد که موضوع را برای ایجاد یک کسب‌وکار مستعد می‌کند. سپس، مرحله مطلوبیت که با شکل‌گیری موضوع، فرهنگ، خانواده و دوستان تعیین می‌شود، می‌تواند پتانسیل کارآفرینی را تغییر دهد. در نهایت، این مرحله عملی را ارائه می‌دهد که در آن، بسته به مجموعه‌ای از شرایط (به عنوان مثال، منابع مالی، انسانی و فنی) تصمیم برای کارآفرینی گرفته می‌شود؛ این مدل نشان می‌دهد که مطلوبیت، امکان‌سنجی و گرایش به عمل به طور مستقیم بر قصد کارآفرینی تأثیر می‌گذارد. با توجه به امکان‌سنجی، این امر در درجه

¹ Forbes

² Puyana et al

توانایی منعکس می‌شود که باید از طریق ابتکار عمل آغاز شود، و به منزله درک درجه کنترلی است که فرد به نوبه خود از یک موقعیت دارد، این جنبه‌ها زمانی تقویت می‌شوند که یک فرهنگ مرتبط با کارآفرینی نیز وجود داشته باشد و می‌تواند تحت تأثیر سیاست‌های عمومی و آموزش کارآفرینی موجود قرار گیرد (گونزالس سرانو، ۲۰۱۹).

آموزش کارآفرینی در دانشگاه

برنامه‌هایی که با سیاست‌های عمومی برای ترویج کارآفرینی و خود اشتغالی تشویق می‌شوند، با هدف بهبود موقعیت شغلی و کاهش نرخ بیکاری برای جوانان انجام می‌شوند (صلاحی کجور و همکاران، ۱۴۰۰: ۱۷۴). در این زمینه فایول و همکاران^۱ (۲۰۰۶) نشان می‌دهند که آموزش کارآفرینی شامل هر برنامه یا فرآیند آموزشی برای توسعه مهارت‌های کارآفرینی است. با این حال، انواع مختلفی از آموزش کسب‌وکار وجود دارد (بای و همکاران^۲، ۲۰۱۴: ۲۳۹)، که در میان آن‌ها آموزش آگاهی کارآفرینی برای افرادی که هیچ تجربه‌ای در شروع کسب‌وکار ندارند برجسته است. طبق نظر لینان^۳ (۲۰۰۴)، هدف از این نوع آموزش، توسعه مهارت‌های کارآفرینی در دانشجویان، کمک به آن‌ها در انتخاب شغل است. بای و همکاران (۲۰۱۴) نشان می‌دهند که دو دیدگاه نظری وجود دارد که تأثیر مثبتی از آموزش کارآفرینی بر نیت کارآفرینی را استدلال می‌کنند ۱. نظریه سرمایه انسانی بکر^۴ (۱۹۷۵) ۲. خودکارآمدی کارآفرینی چن و همکاران^۵ (۱۹۹۸)؛ همچنین بیان کردند که آموزش کسب‌وکار با آموزش کارآفرینی یکسان نیست، زیرا آموزش کسب‌وکار به دلیل ارتباط با توسعه دانش و مهارت‌های کارآفرینی، بیشتر با مقاصد کارآفرینی مرتبط است. لینان (۲۰۰۸) نشان می‌دهد که آموزش کارآفرینی بیشتر بر مقاصد، نگرش‌ها و فرآیندهای ایجاد شرکت‌ها متمرکز است، در حالی که آموزش کسب‌وکار بر ایجاد سازمان‌های جدید.

بای و همکاران (۲۰۱۴) مفاهیم ضمنی مختلفی را برای ایجاد برنامه‌های آموزش کارآفرینی و شناسایی جنبه‌های تعدیل‌کننده آن پیشنهاد کردند که شامل طول مدت، ویژگی‌های فردی و زمینه فرهنگی می‌باشد. آنان بیان داشتند که مدت‌زمان برنامه آموزشی (به عنوان مثال، در یک ترم یا کارگاه) و اختصاصی بودن آن‌ها (به عنوان مثال، برنامه‌ریزی کسب و کار یا ایجاد کسب‌وکار) تأثیر کمی بر نیت کارآفرینی دانشجویان دارد. به همین ترتیب، تفاوت‌های فردی دانشجویان بر اصلاح مقاصد کارآفرینی مرتبط با آموزش کارآفرینی تأثیر نمی‌گذارد. همچنین زمینه فرهنگی بر توسعه مقاصد کارآفرینی تأثیر می‌گذارد، که با فرهنگ جمع‌گرا بالا، برابری جنسیتی پایین و عدم قطعیت پایین در ارتباط است.

راتن و جونز^۶ (۲۰۱۸) پیشنهاد می‌کنند که قرار دادن دانشجویان علوم ورزشی در معرض آموزش کارآفرینی به توسعه قابلیت استخدام بهتر و مهارت‌های اجتماعی کمک خواهد کرد. در واقع، چنین اهمیتی

¹ Fayolle et al

² Bae et al

³ Liñán

⁴ Becker

⁵ Chen et al

⁶ Ratten & Jones

باعث توسعه رفتارهای کارآفرینانه در افراد و در آموزش و پرورش می‌شود که سبب شده آموزش کسب‌وکار در سال‌های اخیر برای خود دانشگاه نیز بسیار مهم تلقی شود. حوزه علوم ورزشی بسیار گسترده است و به طیف گسترده‌ای از فرصت‌ها برای ایجاد و نوآوری در بخش ورزش اجازه ورود می‌دهد (سانچز الیور و همکاران^۱، ۲۰۱۹: ۲۰). این واقعیت فرصت‌های شغلی جدید نیز ایجاد کرده است. به همین دلیل در سال‌های اخیر مطالعات مرتبط با کارآفرینی و دانشجویان علوم ورزشی نیز رونق یافته‌است و در این رابطه سیاست‌هایی با هدف آموزش دانشجویان و نگرش‌های آن‌ها ایجاد شد (عبدزاده و همکاران، ۱۴۰۱: ۱۱۳۵).

رابطه بین مقاصد کارآفرینی و برنامه‌های آموزشی

قصد کارآفرینی، آموزش و ورزش مفاهیم مرتبط هستند. به این ترتیب، نویسندگان مختلف نشان داده‌اند که مطلوبیت و امکان‌پذیری مستقیماً بر مقاصد کارآفرینی در دانشجویان علوم ورزشی تأثیر می‌گذارد، همچنین مطلوبیت ادراک‌شده تأثیر مثبتی بر امکان‌سنجی ادراک‌شده دانشجویان علوم ورزشی دارد (پویانا و همکاران، ۲۰۱۹). آموزش مهارت‌ها برای شروع یک کسب‌وکار در شاخه‌های مختلف می‌تواند انگیزه کارآفرینی را ایجاد کند (تیکسرا و فورته^۲، ۲۰۱۷). همچنین گونزالس سرانو و همکاران (۲۰۱۸) نشان دادند تجربه کاری و دانش سایر کارآفرینان، نیت کارآفرینانه دانشجویان را افزایش می‌دهد و نیز زمینه فرهنگی و برنامه‌های آموزشی می‌توانند به عنوان متغیرهایی ارائه شوند که بر قصد کارآفرینی دانشجویان علوم ورزشی تأثیر می‌گذارند. رودریگز و همکاران^۳ (۲۰۲۰) بیان داشتند که جنسیت بر قصد کارآفرینی تأثیر می‌گذارد. براساس مبانی نظری و پیشینه‌های تحقیق، فرضیه‌های این پژوهش را می‌توان به صورت ذیل بیان نمود:

فرضیه ۱. کارگاه ورزشی کارآفرینی بر مطلوبیت درک شده، امکان‌سنجی درک شده و قصد کارآفرینی تأثیر مثبت خواهد داشت.

فرضیه ۲. بین مطلوبیت درک شده و امکان‌سنجی درک شده برای کارگاه‌های ورزشی کارآفرینی دانشجویان رابطه مثبت وجود دارد.

فرضیه ۳. بین مطلوبیت ادراک شده و قصد کارآفرینی در کارگاه‌های ورزشی کارآفرینی دانشجویان رابطه مثبت وجود دارد.

فرضیه ۴. بین امکان‌سنجی درک شده و قصد کارآفرینی برای کارگاه‌های ورزشی کارآفرینی دانشجویان رابطه مثبت وجود دارد.

روش‌شناسی

این پژوهش از نوع میدانی بوده و روش آن نیز از نوع توصیفی می‌باشد که از طرح نیمه آزمایشی پیش‌آزمون - پس‌آزمون استفاده شد. جامعه آماری شامل ۱۰۸ دانشجو بود که در کارگاه کارآفرینی ورزشی که در موسسه آموزش عالی و غیر انتفاعی مارلیک نوشهر در نیمسال اول سال ۱۴۰۱ برگزار شده بود،

¹ Sánchez-Oliver et al

² Teixeira & Forte

³ Rodrigues et al

ثبت‌نام کرده بودند. برای ارزیابی سوابق و مقاصد کارآفرینی، از ابزار ارزیابی مدل رویداد کارآفرینی شاپرو و سوکل (۱۹۸۲) استفاده شد. این پرسشنامه شامل ۲۳ گویه با مقیاس ۷ گزینه ای لیکرت می باشد (که در آن ۰ به معنی قصد کم، احتمال یا امکان پذیری درک شده گزاره های آرایه شده، و ۶ یک قصد بالا، احتمال یا امکان پذیری درک شده در رابطه با جمله است). ۲۳ آیتم به سه عامل تقسیم می شوند: قصد کارآفرینی با ۵ آیتم، امکان‌سنجی درک شده با ۶ آیتم و مطلوبیت درک شده با ۶ آیتم. شرکت در کارگاه ورزش کارآفرینی به عنوان یک متغیر مستقل در نظر گرفته شد، در حالی که متغیرهای وابسته شامل مقاصد کارآفرینی، مطلوبیت درک شده و امکان‌سنجی درک شده بود.

کارگاه ورزش کارآفرینی جلسات آموزشی هستند این آموزش براساس ایجاد یک ارزش افتراقی برای دانشجویان است که می‌تواند آن‌ها را برای آینده حرفه‌ای که در انتظار آن‌ها است آماده کند، زیرا در بسیاری از موارد، خوداشتغالی بهترین گزینه آن‌ها خواهد بود. کارگاه کارآفرینی ورزشی شامل ۲ جلسه الف) وضعیت فعلی و آینده کارآفرینی در زمینه ورزش و ب) تجارب موفق در کارآفرینی ورزشی بود. در جلسه اول "چالش‌های کارآفرینی در ورزش"، "فضا و دیجیتالی کردن ورزش"، "اهمیت مردم در ایجاد پروژه‌ها" و "فرصت‌های کارآفرینی" بود. در جلسه دوم "موارد واقعی در شرکت‌های نوپای ورزشی"، "کارآفرینی در آموزش شخصی" و "کارآفرینی در باشگاه‌ها و فدراسیون‌های ورزشی" قرار داشتند. این کارگاه در مجموع ۸ ساعت طول کشید. پاسخ دهندگان با رضایت کامل برای تکمیل این پرسشنامه داوطلب شده بودند. این پرسشنامه در دو مرحله توسط شرکت کنندگان تکمیل شده یک مرتبه در ابتدای کارگاه آموزشی و یک مرتبه بلافاصله پس از آخرین جلسه کارگاه، و سپس داده ها جمع آوری شدند. روایی محتوایی پرسشنامه توسط ۵ تن از اساتید مدیریت ورزشی مورد تأیید قرار گرفت و پایایی آن نیز با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۶۳ به دست آمد، که نشان از معتبر بودن پایایی ابزار اندازه گیری دارد. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون های کلموگروف اسمیرنوف، ویلکاکسون و ضریب همبستگی اسپیرمن، به کمک نرم افزار SPSS استفاده شد.

یافته‌ها

جدول ۱. اطلاعات جمعیت شناختی افراد نمونه

شاخص ها	فراوانی	درصد فراوانی
جنسیت		
مرد	۷۲	۶۶/۷
زن	۳۶	۳۳/۳
زیر ۲۰ سال	۳۷	۳۴/۳
سن		
۲۰ تا ۳۰ سال	۵۲	۴۸/۱
۳۱ تا ۴۰ سال	۱۹	۱۷/۶

جدول ۲. آزمون کلموگروف اسمیرنوف

شاخص ها	سطح معناداری
امکان‌سنجی درک شده (پیش آزمون)	۰/۰۰۰۱
امکان‌سنجی درک شده (پس آزمون)	۰/۰۰۰۱

شاخص ها	سطح معناداری
مطلوبیت درک شده (پیش آزمون)	۰/۰۰۰۱
مطلوبیت درک شده پس آزمون	۰/۰۰۰۱
قصد کارآفرینی (پیش آزمون)	۰/۰۰۰۱
قصد کارآفرینی (پس آزمون)	۰/۰۰۰۱

نتایج جدول (۲) نشان می دهد سطح معناداری تمامی شاخص ها از ۰/۰۵ کوچکتر می باشد در نتیجه شاخص ها غیرنرمال بوده و باید از آزمون های ناپارامتریک برای اثبات فرضیه ها استفاده نمود.

جدول ۳. تحلیل توصیفی و آزمون مقایسه دو شرط مرتبط (پیش آزمون و پس آزمون)

شاخص ها	میانگین	انحراف استاندارد	Z	سطح معناداری	r
امکان سنجی درک شده (پیش آزمون)	۳/۲۱	۱/۵۲	-۴/۳۹	۰/۰۰۰۱**	۰/۴۲
امکان سنجی درک شده (پس آزمون)	۳/۹۳	۱/۴۲			
مطلوبیت درک شده (پیش آزمون)	۳/۱۲	۱/۷۸	-۲/۵۴	۰/۰۱*	۰/۲۴
مطلوبیت درک شده پس آزمون)	۳/۶۹	۱/۶۶			
قصد کارآفرینی (پیش آزمون)	۳/۱۶	۱/۵۱	-۴/۷۰	۰/۰۰۰۱**	۰/۴۵
قصد کارآفرینی (پس آزمون)	۳/۳۶	۱/۲۶			

آزمون های ویلکاکسون دلیو برای تجزیه و تحلیل تأثیر حضور در کارگاه ورزش کارآفرینی بر مطلوبیت، قصد و امکان سنجی درک شده شرکت کنندگان مورد استفاده قرار گرفت. (جدول ۳). داده ها نشان دادند که شرکت در جلسه به طور قابل توجهی قصد کارآفرینی شرکت کنندگان و همچنین امکان پذیری درک شده و مطلوبیت درک شده آن ها را افزایش می دهد. اندازه اثر برای مطلوبیت درک شده کوچک و برای امکان سنجی درک شده و مقاصد کارآفرینی متوسط بود.

جدول ۴. همبستگی بین شاخص ها در (پیش آزمون و پس آزمون)

شاخص ها	۱	۲	۳	۴	۵	۶
امکان سنجی درک شده (پیش آزمون)	۱					
امکان سنجی درک شده (پس آزمون)	۰/۵۶**	۱				
مطلوبیت درک شده (پیش آزمون)	۰/۴۲**	۰/۴۶**	۱			
مطلوبیت درک شده پس آزمون)	۰/۴۸**	۰/۴۰**	۰/۵۷**	۱		
قصد کارآفرینی (پیش آزمون)	۰/۵۱**	۰/۴۴**	۰/۵۵**	۰/۴۱**	۱	
قصد کارآفرینی (پس آزمون)	۰/۵۳**	۰/۴۹**	۰/۵۴**	۰/۴۳**	۰/۵۹**	۱

آزمون ضریب همبستگی اسپیرمن برای بررسی روابط بین شاخص ها انجام شد. نتایج جدول (۴) نشان داد بین تمامی شاخص ها در پیش آزمون و پس آزمون رابطه مثبت و معناداری وجود دارد.

نتیجه گیری

کارآفرینی یک مفهوم خوب کار شده و توسعه یافته از دیدگاه مدیریت و مدیریت کسب و کار بوده است و به دلیل ماهیت عاطفی و مجموعه‌ای از ویژگی‌های خاص به عنوان یک مفهوم متفاوت از کارآفرینی در ورزش ارائه شده است. علاوه بر این، مطالعه کارآفرینی در ورزش یک موضوع نو و سودآور است که نیازمند تحقیقات بیشتر، تجزیه و تحلیل و توسعه برای درک تمام پدیده‌هایی است که در ارتباط با این مفهوم رخ می‌دهند. با توجه به موارد ذکر شده و تلاش برای بررسی امکان ترویج و / یا ایجاد قصد کارآفرینی دانشجویان علوم ورزشی، هدف اصلی این مطالعه تحلیل تأثیر کارگاه آموزشی کارآفرینی ورزشی بر مطلوبیت درک شده، امکان‌سنجی درک شده و مقاصد کارآفرینی بوده است.

نتایج نشان می‌دهد که کارگاه کارآفرینی ورزشی باعث افزایش مطلوبیت ادراک شده دانشجویان، قصد کارآفرینانه و امکان‌سنجی ادراک شده می‌شود؛ بنابراین فرضیه اول پذیرفته می‌شود. اگرچه تفاوت‌هایی بین برنامه‌های آموزش کارآفرینی و برنامه‌های آموزشی رسمی وجود دارد، می‌توان نشان داد که نتایج ما با نتایج ارائه شده توسط نویسندگان مختلف مطابقت دارد این نشان می‌دهد که برنامه‌های آموزشی متغیرهایی هستند که بر قصد کارآفرینی دانشجویان علوم ورزشی تأثیر مثبت دارند. در همین راستا، تیکسرا و فورته^۱ (۲۰۱۷) بیان می‌کنند که آموزش و استعداد مهارت‌ها برای شروع کسب و کار به عنوان عوامل مرتبط با قصد کارآفرینی ارائه می‌شوند. با این حال گوئرثو و گوئریز^۲ (۲۰۱۷) بیان می‌کنند که اجرای برنامه‌های آموزشی برای پتانسیل کارآفرینی در مراحل اولیه و ثانویه آموزشی به توسعه این رفتار بی‌ارتباط هستند، اگرچه آن‌ها این موضوع را به عدم آموزش معلمان، طراحی نادرست برنامه‌ها، کمبود برنامه‌ریزی آموزشی، کمبود محتوا و عدم وجود ارزیابی صحیح مربوط می‌دانند. علاوه بر این، بای و همکاران (۲۰۱۴) بیان می‌کنند که تغییرات در تمایلات در طول آموزش کارآفرینی در صورتی که امکان‌سنجی درک شده یک دانشجو قبل از آموزش قوی و سازگار باشد، صرف‌نظر از این که مثبت یا منفی باشد، کم‌تر محتمل است.

نتایج نشان داد که دانشجویانی که در کارگاه شرکت کردند، نسبت به افرادی که در کارگاه شرکت نکردند، سطح مطلوبیت، قصد کارآفرینی و امکان‌پذیری درک شده به‌طور معنی‌داری بالاتر بود. این نشان می‌دهد که این کارگاه در افزایش انگیزه دانشجویان برای پیگیری فرصت‌های کارآفرینی موفق بوده است. نتایج این مطالعه پیامدهای مهمی برای مربیان و سیاست‌گذاران دارد. مربیان می‌توانند از این تحقیق برای اطلاع‌رسانی طراحی کارگاه‌های کارآفرینی ورزشی و سایر ابتکارات برای ترویج کارآفرینی در بین دانشجویان استفاده کنند. سیاست‌گذاران می‌توانند از این تحقیق برای اطلاع‌رسانی به توسعه سیاست‌ها و برنامه‌هایی که کارآفرینی در بین جوانان را ترویج می‌کنند، استفاده کنند. این کارگاه در کمک به شرکت‌کنندگان موفقیت‌آمیز بود و باعث شد تا دانشجویان، حرفه در ورزش را از دریچه کسب و کار ببینند. این مطالعه همچنین نشان می‌دهد که کارگاه‌های کارآفرینی ورزشی می‌تواند ابزار مؤثری برای غلبه بر عدم حضور زنان و اقلیت‌ها در حوزه کسب و کار ورزشی باشد. تأثیر مثبت بر ادراک شرکت‌کنندگان از حرفه در ورزش نشان می‌دهد که چنین فرصت‌های آموزشی می‌تواند ابزار قدرتمندی برای مبارزه با شکاف جنسیتی و اقلیت در صنعت باشد.

¹ Teixeira & Forte

² Guerrero & Gutiérrez

با توجه به رابطه بین سوابق نیت کارآفرینانه، داده‌ها نشان می‌دهند که مطلوبیت ادراک‌شده شرکت‌کنندگان تأثیر مثبتی بر امکان‌پذیری ادراک‌شده آن‌ها هم در پیش‌آزمون و هم در پس‌آزمون دارد؛ بنابراین فرضیه دوم نیز پذیرفته می‌شود. این واقعیت با داده‌های قبلی ارائه‌شده توسط پویانا و همکاران (۲۰۱۹) تایید شده‌است. با توجه به رابطه بین مطلوبیت ادراک‌شده و نیت کارآفرینانه از یک سو و مطلوبیت ادراک‌شده و نیت کارآفرینانه از سوی دیگر، هر دو تأثیر در تحقیق ما مثبت است. بنابراین، فرضیه سوم و چهارم نیز پذیرفته می‌شوند. این نتایج با نتایجی که قبلاً توسط پویانا و همکاران (۲۰۱۹) ارائه شده بود، مطابقت دارد. با توجه به نتایج این مطالعه و آنچه که توسط نویسندگان مختلف بیان شده‌است، درست است که دانشگاه‌ها از توسعه اقدامات و برنامه‌ها برای ترویج کارآفرینی در دانشجویان علوم ورزشی حمایت می‌کنند، اما با این حال ناکافی و بسیار منزوی هستند با توجه به ملاحظات ارائه‌شده توسط راتن و تاجدینی (۲۰۱۹)، تحقیق در مورد توسعه رفتار کارآفرینانه باید ادامه یابد و همانطور که جونز و جونز (۲۰۱۴) توضیح می‌دهند، آموزش کارآفرینی باید در طرح‌های مطالعه یکپارچه شود. این مطالعه می‌تواند به عنوان یک رویکرد شبه تجربی درک شود، بنابراین در توسعه کارآفرینی در ورزش مورد نیاز و ضروری است. مطالعات تجربی بسیار اندکی در این زمینه انجام شده است، به دست آوردن داده‌ها از مداخلات خاص می‌تواند به رشد دانش و توسعه کارآفرینی در ورزش کمک کند. در نتیجه، لازم به ذکر است که آموزش کارآفرینی به اندازه آموزش و ترویج مهارت‌های مختلف (به عنوان مثال، مهارت‌های دیجیتال، جستجو برای منابع اقتصادی و غیره) و همچنین در توسعه و ترویج رفتار کارآفرینانه مهم است. برنامه‌های آموزشی در کارآفرینی نباید صرفاً و منحصر در مورد انتقال دانش باشد، بلکه باید مکانی برای آموزش قابلیت‌ها و انتقال دانش در کارآفرینی باشد، بدون این که اهمیت ترویج خلاقیت و نوآوری را فراموش کند. برای تضمین عملکرد مناسب، برنامه آموزشی، باید با توجه به برخی اهداف خاص کارآفرینی طراحی شود و مورد ارزیابی قرار گیرند. این امر امکان تعیین دستیابی به اهداف دنبال شده را فراهم می‌کند.

وقتی افراد چشم‌انداز شروع یک کسب و کار را به عنوان چیزی که می‌خواهند و جذاب می‌دانند، در نظر می‌گیرند، احتمال بیشتری دارد که چشم‌انداز تحقق آن را در نظر بگیرند. با این حال، اثرات مطلوبیت درک شده بر امکان‌سنجی درک شده با گذشت زمان اندکی کاهش می‌یابد. این می‌تواند نشان دهد که اگرچه اشتیاق اولیه برای ایده راه‌اندازی یک کسب و کار زیاد است، اما ممکن است در طول زمان با آشکار شدن واقعیت‌های اداره یک تجارت و مشکلات مربوط به آن، از بین برود. همچنین، این کارگاه، بستری را برای دانشجویان فراهم می‌کند تا نحوه مدیریت امور مالی و بازاریابی هنر خود و همچنین نحوه به حداکثر رساندن سود را بیاموزند. به طور کلی، این کارگاه برای کمک به دانشجویان برای درک بهتر تجارت کارآفرینی مفید بوده است.

این مطالعه مفاهیم عملی دارد که می‌تواند برای کسانی که مسئول برنامه‌های آموزشی کارآفرینی ورزشی هستند مفید باشد. همچنین دانش در مورد اقدامات مختلف برای اجرا در تحقیقات آینده، درک کار انجام‌شده توسط دانشگاه‌ها به عنوان امری ضروری و تسریع‌کننده دانش در مورد کارآفرینی در ورزش را فراهم می‌کند. این مطالعه محدودیت‌های مختلفی دارد، اولین محدودیت یافت‌شده اندازه نمونه است، که تأثیر، قدرت نتایج ارائه‌شده و امکان تعمیم نتایج را محدود می‌کند از سوی دیگر، مشارکت داوطلبانه در تحقیق دانستن هدف آن می‌تواند خود یک تعصب پژوهشی باشد، همچنین توزیع نامتقارن از لحاظ جنسیت، یک جنبه مرتبط و موردی که در ادبیات علمی بحث ایجاد می‌کند، زیرا نویسندگانی وجود دارند که نشان می‌دهند جنسیت بر قصد کارآفرینی تأثیر می‌گذارد

(گونزالس سرانو، و همکاران، ۲۰۱۹؛ رودریگز و همکاران، ۲۰۲۰)، در حالی که دیگران خلاف آن را نشان می‌دهند (پوئانا و همکاران، ۲۰۱۹). در این مطالعه، توزیع نامتقارنی وجود داشته‌است که در آن مردان بسیار بیشتر از زنان بودند، بنابراین مشارکت و ارزیابی جنسیت زن نیز باید تشویق شود. در نهایت، فقدان یک گروه کنترل به عنوان یک محدودیت برای در نظر گرفتن و صحیح بودن در تحقیقات آینده درک می‌شود.

با توجه به تحقیقات آینده، به آماده‌سازی استراتژی‌های مختلفی توجه می‌شود که مشارکت افراد شرکت‌کننده در برنامه‌های آموزشی را تشویق می‌کند. علاوه بر این، با یک تجزیه و تحلیل کیفی، داده‌های بیشتری را می‌توان در مورد این که چه جنبه‌های خاصی (به عنوان مثال، تجربیات، ابزارها و غیره) باعث تغییر شده‌اند، فراهم کرد. به همین ترتیب، تحقیقات باید با طرح‌های تجربی و شبه تجربی در کارآفرینی ورزشی ادامه یابد. به طور خاص، چه عواملی باید در برنامه‌های آموزش کارآفرینی اجرا شوند تا این عوامل بر قصد کارآفرینی تأثیر بگذارند، تشخیص تفاوت‌هایی که براساس جنسیت و زمینه فرهنگی دانشجویان وجود دارد. از طریق این برنامه‌ها، توسعه مهارت‌ها و شایستگی‌های کارآفرینانه مرتبط با کارآفرینی باید تشویق شود.

References

1. Abdzadeh, F., Kashef, S. M., Boroumand, M., & Fattahpourmarandi, M. (2022). Entrepreneurship profile of sport sciences faculties of Iran and offering an Employment and Entrepreneurship model. *Sport Management Journal*, 13(4), 1127-1155. (In Persian)
2. Bae, T. J., Qian, S., Miao, C., & Fiet, J. O. (2014). The relationship between entrepreneurship education and entrepreneurial intentions: A meta-analytic review. *Entrepreneurship theory and practice*, 38(2), 217-254 .
3. Fakhri, f ,Hadi Tahan, m., Alavi, S. H., & Salahi Kojour, A. (2022). Structural model of sports-based leisure time impact on social self-efficacy in students with the role of spiritual intelligence interfaces. *Journal of Iranian Social Development Studies*, 14(54), 19-28. (In Persian)
4. Fayolle, A., Gailly, B., & Lassas-Clerc, N. (2006). Assessing the impact of entrepreneurship education programmes: a new methodology. *Journal of European industrial training*, 30(9), 701-720 .
5. Forbes ,D. P. (1999). Cognitive approaches to new venture creation. *International Journal of Management Reviews*, 1(4), 415-439 .
6. Guerrero, A. B., & Gutiérrez, A. R. C. (2017). Evaluación del potencial emprendedor en escolares. Una investigación longitudinal. *Educación XXI*, 20(2), 73-94.
7. Gonzalez-Serrano, M. H., Moreno, F. C., Garcíafernández, J., Hervás, J. C., & Pérez-Campos, C. (2017). Can regional culture values affect the entrepreneurial intentions of Sport Science students? An analysis of two Spanish regions. *Journal of Physical Education and Sport*, 17(3), 1163-1171 .
8. González Serrano, M. H. (2019). Intenciones de emprendimiento e intraemprendimiento de los estudiantes universitarios de ciencias del deporte: un enfoque multicultural .
9. González Serrano, M. H., Valentine, I., & Crespo Hervás, J. (2014). La investigación sobre emprendimiento en el ámbito deportivo. Revisión de los documentos publicados en la WOS. *Journal of Sports Economics & Management*, 2014, vol. 4, num. 1, p. 55-66 .
10. Hozhabr, Y., Fallah, Z., Noudehi, M., & Bahlekeh, T. (2022). Formulating a model of empowering students in entrepreneurship and sports businesses. *Journal of Studies in Entrepreneurship and Sustainable Agricultural Development*, 9(4), 85-108. (In Persian)
11. Krueger Jr, N. F., & Brazeal, D. V. (1994). Entrepreneurial potential and potential entrepreneurs. *Entrepreneurship theory and practice*, 18(3), 91-104 .
12. Liñán, F. (2004). Intention-based models of entrepreneurship education. *Piccola Impresa/Small Business*, 3(1), 11-35 .

13. Puyana, M. G., Gálvez-Ruiz, P., Sánchez-Oliver, A. J., & Fernández, J. G. (2019). Intentions of entrepreneurship in sports science higher education: gender the moderator effect. *Journal of Entrepreneurship and Public Policy* .
14. Ratten, V. (2018). *Sport entrepreneurship: Developing and sustaining an entrepreneurial sports culture*. Springer .
15. Ratten, V., & Ferreira, J. (2017). Entrepreneurship, innovation and sport policy: Implications for future research. In (Vol. 9, pp. 575-577): Taylor & Francis.
16. Ratten, V., & Jones, P. (2018). Future research directions for sport education: Toward an entrepreneurial learning approach. *Education+ Training* .
17. Ratten, V., & Miragaia, D. (2020). Entrepreneurial passion amongst female athletes. *Journal of Small Business & Entrepreneurship*, 32(1), 59-77 .
18. Ratten, V., & Tajeddini, K. (2019). Entrepreneurship and sport business research: Synthesis and lessons: Introduction to the special journal issue. *International Journal of Sport Management and Marketing*, 19(1/2), 1-7 .
19. Rodrigues, R., Marques, C. S., Esteves, D., Brás, R., Santos, G., Gouveia, A., Duarte, P., Pinheiro, P., O'Hara, K., & Marques, V. (2020). Physical activity level as a booster of entrepreneurial intention: a social innovation approach. *International Review on Public and Nonprofit Marketing*, 17, 121-133 .
20. Salahi Kojour, A., Razavi, S. M. H., Amirnejad, S., Mohamadi, N., & Taghipouryan, M. J. (2021). Provide smart tourism model in the sports industry with the foundation data approach. *Journal of Tourism and Development*, 10(3), 167-180 . (In Persian)
21. Sánchez-Oliver, A. J., Gálvez-Ruiz, P., Grimaldi-Puyana, M., Fernández-Gavira, J., & García-Fernández, J. (2019). New ways of sports entrepreneurship in the university. *Journal of Entrepreneurship and Public Policy*, 8(1), 5-21 .
22. Shapero, A., & Sokol, L. (1982). The social dimensions of entrepreneurship. *University of Illinois at Urbana-Champaign's Academy for Entrepreneurial Leadership Historical Research Reference in Entrepreneurship* .
23. Teixeira, A. A., & Forte, R. P. (2017). Prior education and entrepreneurial intentions: the differential impact of a wide range of fields of study. *Review of Managerial Science*, 11(2), 353-394 .